1

...वेनप्रवरी°

श्रीगणेशाय नमः॥ यस्तं नैकतपाः प्रियं श्रुतिगणांजन्मी नेत्रश्री
कंतो नाभौ नाभवमच्युतस्य पुमहन्दाप्यच नाभाविधि॥ चितो
र्थो नवहृत्कपामचकपंप्रभुत्रा मेना सगुणविप्रत्वकुरावन्द
वर्मनमहं कर्तुंकपंशाङ्कुपान्॥१॥ कन्याशेषगुणागणेगुरा
निधिः प्राप्तान्नपूर्णामपाप्तोहाई धन मापके नवसंतिः केश ॥१॥
॥२॥ शम्भूरेकन्पमूत॥ स्वर्गंगा भवदर्चेपाच समराम्याप्त्व मो
लौ प्राप्ती संबंधेन हिमालयपर्वजगतो जातः पिनाकी स्वयं॥२॥
गर्भेनार्पपतिर्द्विजान्वयमहो वाचा च वाचस्पतिः स्वयं येन
विधुरत्नघोडशाकलः॥ तेजस्विनि ज्ञेजसा॥ पवित्रेणापवित्र

मामंद्ररंति पतितं विरिंचे कोपमः ॥ प्रसन्नमद्यमम्बु तं वलिरहर्ष्य
ति सेजसा भवंतमवलोक्य येमुखरतामंहगजीति ॥३॥ विलो
२ कने नैव न याऽमुनामुने कृतः कृता यो ऽस्मि नि वी
र्ष्टं तांऽस ॥ न पापिभुम्रबुरंहारी पाशी गिरेऽपवाप्ते
॥२॥ पतिके न नष्यते ॥४॥ धराधरेन्द्रोऽमुनिधी विनोत्ये ॥२॥
समुत्सुको शंकररक्षार्क्षि तोऽपरः ॥५॥ मारमादाने समानदृष्टि
तां विचार्य पन्नपायिनि मौनमास्थितो ॥६॥ फणीन्द्र तेगु
णान्वकुंसि विवितं हे पाथपः ॥ दृष्टु मारवस्थलः श्राकः
क्षां ह मे नेक्षकृतेगुणाः ॥७॥ संवंधिनाऽन्यत्व मतुल्यकौतुकः

मात्रमखिलं रत्नेन रत्नाकरं नेदानीं गणयामहे त्रिभुवनां
संबंधसंभाविता: ॥३॥ त्वं नित्यं सकलाः कलाः कलयसि प्राप्नो
षि पक्षद्वये संपूर्णोपि कलंकितां न भजसि पीनोक्षि मित्रोदये
मैत्रीं यासि बुधैः समं सरलतां धत्से धनुर्वक्रतां त्वय्येव द्वि
जराजता विजयते याभूयनेभूतले ॥४॥ सौवर्णं गृहमम्बुदि
व्यपरितः पेयं सुधाभोजनं यस्याज्ञापरिपालको धनपतिः
सर्वे च देवक्रमाः ॥ पीठे त्वां विनिधाय माधववधू यद्वंचया
मोन्यहं छिन्नैः पुष्पदलैर्जलैरविमलैस्तैत्तन्नैः क्षमस्वाधुना
॥५॥ गंभीरमरमस्मै वो धनमदं कुबेरस्य जकुरीरसुख

सानन्दं हृदयं न पापबहुधनं कीर्तिश्च दिग्व्यापिनी राजर्षेर्जनकैः
प्रसन्नमथवा किं किं न लब्धं फलम् ॥१२॥ धनं धनेशादुरुभिर्म
३ कुरं पराः स्वमुज्ज्वलं समूरि भक्ष्यभोजनं सुधेव वारि धारि
का ॥ रमेव कन्यकार्पितं तवापगुरो कृसिंधुनाऽपुनाति किं भ॰५
॥३॥ सतां मते परं प्रदेपमर्पिते ॥१३॥ अन्तिमां जिलेवी नदुपरि ॥३॥
टिकरी शाकपालाऽपलड्डू पेंड घन्तासास्तदुपरि बर्फी शाकु
ली शाकपुरी ॥ वन्ताकैः शर्कराद्यैस्त्वपिपनसयुतोमास्त्रसं
धानयुक्तो भुक्ताः कामिभिः स वन्दे जव भवन बेराप्रीति
दायी भ वासिः ॥१४॥ किं नेदं पंक्षिरव्जनपत्रिपेस्य केशादि

रमा समानापि वरेरा कन्यका ।। भोज्यं सुधा कौस्तुभ मप्यमृतं जनैः
किं किं न लब्धं भवनांनि केतने ।।१०।। श्रीं कन्या कुलमुच्चैःश्रवसम्भ
वनं पीताम्बरं चाहते दिव्यान्या भरणं च कौस्तुभ मपि । श्री पांच
जन्यं करे ।। भवानः पूर्ण कला निधि स्तु शयने शय्या त्रिलोकी पदाः
किं नाम्ना गरुड ध्वजेन विधिना सर्वं धृतो वारिधेः ।।११।। लब्धं तेषु
जनं सुरुच्च लक्षम पमना श्विना [illegible] नं सोस्य चैपेयं वारिच शीतलं पु
न [illegible] रहो भवन्तं पवनानाविधं ।। कन्या रत्नमयी रमेव विविधं
वस्त्रादिकं कांचनम् । गावो ऽश्वो महिषीन चापुनरहो किं किं
न लब्धं मया ।।१२।। शाप्ता सर्वगुणा न्विना वरवधूः पीताम्ब म २
माना रमा भक्तिर्वल्लभ नोहरेः ...

त्र लुप्यते ॥१८॥ लामुर्वीधरमित्रकाव्यकरौसेनागरौम
षरौ त्रातौ आकरौ हरौ वितरतौ विष्वंभरा धारतौ ॥ म
4 त्यं मत्यवती भये शरम्ये नागी भये विस्मये दन्ताकुंदे भ
ये च कोदरभेदे वृद्धे मेरवे ॥१९॥ पात्रं सुवर्णमय मोदकं ॥४॥
॥४॥ कोदिका मंसूपं घृतान्कव ८कं शाक्तिपूर्णविम्वमम् ॥ खंडं
रसा ॥ जवजका चतुरः प्रकाराः भोज्यानि मुक्तिमिवल्लभ
पथा श्रि विष्णोः ॥२०॥ दुग्धं घृतं दधि घृतं गुर भी सम्
कं मासं च शालिचतन्दवगो धूमकं च ॥ भोज्यं प्रकार म

नाथः क्वते सेवासकलविहाय न्नियोगं प्रतिष्ठा ।। यन्द्रमंगा
नधारस्यापर ।। भारतीनिस्तुतिः का पार्व न्येषा चूरस्याकमेलद्दा
येनापार्थयामि ।। १५ ।। गांभीर्यजलधेनेयमगुरुनामा १३
रांगुरोर्धीरतां पश्चातः सुरभूरुहा द्विनरसां कांतिं तु वार
धुतेः ।। पश्चान्यजगदीश्वराद्यामाकृष्य विश्रांतु पेल
स्याश्चापि द्विजेन्द्र भारम रिविअं निष्क्रांति स्वस्पोहरिः ।। १६ ।।
नूतनसर्गोदारं फलंपं भारं पपालंनमस्ति विनमस्रि
तपातपत्वं किमेड नतकुलीनस्य ।। १७ ।। यन्नलीनिधिपदं
मो ज रजः फराभिविचित्रतन् ।। तद्देवभवनं नोचेन्दकार

कल्पद्रुमाराणां वनम् ॥ महिश्वेश्वर त्वं तमस्वसकलं त्वाहृप
पीठे न्यस्तं हि हैरेकदलैर्जलैश्चाविमलै र्धिं चयामोवपर
॥२८॥ मुक्तं षड्रसभोज्यवस्तुसकलं प्राप्ताप्रतिष्ठाधिका
५ प्राप्तापत्रव धूपगुणाधिकपुता प्राप्ता सुकीर्तिर्महाम् ॥ प्रा ॥५॥
॥५॥ प्तं काञ्चनद्रव्यवस्तुसकलं प्राप्तो जन्यता सर्वंयाम्द पु ५
यतां लोके सुकृतिनां किं किं लब्धं मया ॥२५॥ पीयूषेन स
राभिन्नपामधुरिप्रमंप्यादपामे दिनी श्राकः कल्पद्रुहेः
शशांकतनया श्रीशंकरः तोषितः ॥ मेनाकादिनगान्

पांरस्स बद्धकन्दं घृतं लपितं यो भुनक्ति यप्या घृविस्रो: ॥२१॥
सा॰ कंसैंधवसंयुतं सपन्नसं संधानवंताकुकं कर्पूरं मरिचं
चसेवसहितं गो धूमकै: पाचितम् ॥ साज्यं सार्द्रं च आम्रचू
र्णसहितं फाणीकृतं नैकधा भुक्ते लक्ष्मणागतो द्विजवरस्तु
ष्टः रे वीहरि: ॥२२॥ वरेण्या कन्या कमलेव धन्या संवपवी
७३ र्थसुषमा दरेणा ॥ भोज्यं सुधा प्राक्तिनयं द्विजै वंकिकिं
नल ध्यंतवमंडपेऽस्मिन् ॥२३॥ केना श्रीमिलदं:सरवा
धन्नपतिर्मेलो सुधा रीधिचिनिर्मूर्द्धि स्वर्गतरंगिनी चिहरां

रुहाणा॥२८॥ संबंधी वसुनार्थिनो निमहि मानत्पक्षिणाः
सेवयातन्मान्या बहुदान मानवि भवैर्मन्येत्तपापाम
राः॥ हासं मंगल गीतिभि र्मंगल्हस्तांपत्न्या युवा नोर्थि
६ नाः वैवासंभृभ कन्यया क्षिमपां मर्वे कृतार्थीकृताः
॥६॥ ॥२९॥ हूरादहृतवर्गाः स्त्रिमिहयजना श्रीनयातानु ॥६॥
भूताः संतः संतोषमोऽप्योमद्गुतरचारसाः वंधुरे भूमि
भागे॥ आपाना मन्दिरं मे तदिदमनुचितं प त्सपर्या
पि नाप्ता जन्मापापकोधि नाप्यो नरसाधिपवृती

गारीचर्कितावासेन संवासितं हेतीराध्यितदीपपत्नीम
कर्पूरैः केनन्तु प्रगता:॥ ४ ॥ मुक्ताकुन्दनिभं चन्तनुचि
मलं कस्तूरिकासन्निभं स्वर्णं काञ्चनसन्निभं सुवर्तिका
चन्द्रोपमेयाशुभा ॥ ५ ॥ गोधूमेन विनिर्मिता सुविम
लाकरपट्टिका तन्तु हे अन्यं जनमाधवं हेमरविं
प्राचयामो वयम् ॥ ६ ॥ रत्नाकरोहि भवनं गृहिणी च
पद्मा देयं किमस्ति भवते जगदीश्वराय ॥ राधागृहीत
मनसो मनसो ग्लानि दैन्यं ददते मपा निजमनसा दिदं

श ध्ये

तं नो नीतिः खमनोहरं पि मनसो विश्राम वेश्मस्थली ।। ३६
पदमपुनः मन्त्रभवतां विद्वत्प्रिया वा भुवः ।। तस्याज्ञा जगदीशे
७ दीप कृपया पारं समीहामहे ।।३७।। लसत्संवर्धवर्चो विनोद
विभवैः प्रोल्लासितं मे मनः त्वत्पात्रा विहितं मुकुन्द भ ।।७।।
।।७।। वतेनान्यपूर्वागमः ।। श्रीमद्विद्वन्मन्दपमुमतिमान्
मूर्द्धवद्वधृते लस्मादंबुज वा पूर्वं भवनं पापोपि नापा
पते ।।३८।। वरपरते ।। कीर्तिः स्फूर्तिमयी महीपरिचितो व
त्राप्यन्तस्तेगाने विहतछन्दविनोदवैभववचसां यत्कुलभा

स्य तेषां कापि नौका ॥२०॥ मार्गो भूमिपरिभ्रमः समभवच्चकी
तादिसंपर्कतस्तोपपेयमनर्हं मघभवतां कूपादिसंपादितम्
तत्पीयूषमभुञ्जो भुवि न विहितां देवै मेत्तम्यतां नेदपं किंवद
न्तिपस्पनगरी कल्पद्रुमैर्भूषिता ॥२१॥ पूर्वस्मिन्दिवसेस
मं परिजनैर्मद्धस्मि वासो ऽभवत्तत्राप्यानकता रसादिरहि
ता खल्वामुजिः स्थिता ॥ अपेदं परिहासमात्रमिदमेम
यन्नौजनं भुञ्जते तत्र्यं पापयामनोपरिसदाहासानुवं
धादरात् ॥ नौजं धनमपि नो न वसनं नत्सादुभोज्यं क

विहितकुलरूपम् ॥ अतिसोजन्यविधानदृष्टिहृतपापवि
परूपम् ॥ दूरमेतु तनूपाशा नूपरां ममममनोमि प्रभुतामहम्
४ तवचोतम नोमपदि जालं पश्यात्तु ख्यां क्रमम् ॥३७॥ मत्के
न्यरूमयकृमो नमपापूर्तिर्मनो यतिनी मतापो ॥८॥
॥८॥ धिसृता विलासानि पुनः किंवा निर्वधं धनम् ॥ नो वाच्यं
जनसेक्षतिस्तवमुदे [illegible] नामधेनो. प्रभुस्त्वलोपरा
तात्मनोप क्षपया प्राप्तो स्मि मेमन्दिरम् ॥३८॥ [illegible] ॥
मत्पादांबुपूजनापनमया पज्ञोः स [illegible] पर्यो क्षतापदि

मर्दितम् ॥ आचारः सुभोजनैर्निगदितो यो मातृवत्स्वादि-
मित्यं तत्संयंधवसादयोप्रमविलं दुग्धं च नानाविधम्
॥ ३४ ॥ प्रत्येकं षड्तिप्रत्याख्यास हृतास घंजनाचकोपे सर्व-
त्राध्रमहानपंतवद्वतापन्हौक्षितात्स्वादिता ॥ सोजन्यं
महदन्दुनं च वचसः संपोजनावेदितं तस्मात्वत्सदृशो
न केन भवतः साम्यं समीहामहे ॥ ३५ ॥ सविदुग्धवन्द-
यं चवकुलैः सुभ्रमसमृक्षवपम् ॥ नवीविगतम्मतिरेतिगोत्र-
मिहजनितजगत्स्वपम् ॥ ह्रोतेवपावनविनमहामति

रूपमस्य भूपः ॥४१॥ वागीशो वचसा कुबेरो वित्तश्च
ना संप्रीणितैः श्रीमता भोजदेवेन कस्मान्नित्यं च विविधैः
शास्त्रादिवाम्बुजः ॥ सम्भवता महद्देशानमिभि दृष्टे
९ राय कोप्यवरः सार्वो भूभुजा नासुनाथम यतः किं वक्ष्यामो
वयम् ॥४२॥ पुनः ॥ श्रिङ्गकोशो भय मुज्जभूतिं दितिं दि ॥
॥ नेत्रः श्रीमतो विद्यातनु ॥ पुवस्थ या सांसि भुजिः प्रभूतो
भूतं चयं पमद्वनः पुष्वेन ॥ … ॥ योगोवभूव जगतीपति
भिः प्रवीरोः … लब्धाश्च वाजिकरि राजिनराजलक्ष्मी

रम्यिव चोदीदमपपदृत्ताच्य किं कन्यका ॥ अथ श्रीद्वि
राजनूतनक्षपामासापेतन्मानसंस्थल ध्वावारिधितारराय
पप्तिीमायंवरीवर्त्तिमे ॥ ३८ ॥ प्रश्नः ॥ पमूर्धग्रमतापल
रिनमपापादं निधेपं कृतं अथ श्रीद्विजराजेपावनन
मानध्वत्पमेममन्दिरम् ॥ संतोषामृतपूरितेनमन घ्रा
मूपोवि धेयाम्पतिः ॥ ४० ॥ मुक्ताजलामममगोजायथेन
सकभीर नीरावासितं ॥ धर रीतलंलंवमामैः ॥
८१ किं स्यां किंचनतपाजलधौ विशेषा लक्ष्मीमवाप्य हि

तत्रोपहासक्रमः॥ एवस्तत्समये भवप्यमभवतो यत्कुंगुरान्वे
त्तमः सत्त्वं कृपयापालं समपरमं संतो बवर्जितप्रभोः॥ ७७॥ पिपृ
20 षमुं जितरोषिः पद्मसदने कल्पद्रुमास्तां वने पेतुः कामदुघानि
शांचितजुत्तपूर्तिर्मनोवर्तिनी॥ किंचान्यं नवतोषकप्रभवति
श्रीदेवदेवप्रभो वां हृषिस्यपति मपापावनविधो पादोकंपा ।१९
॥१०॥ मये॥ ७८॥ नत्वहं सन्मानं शक्ति दर्पे वा किंचन सप्रकिम॥ नतिंबो
वो चितां मन्येव जंजलिप्रत्ययमे॥ ७९॥ कन्यापरे॥ यत्सोम्या
स्तुतिभिर्विरचिरचितं दृन्दोप्पलं नो भवेत्पूर्तिं कारोसनो
ति मनसः किं वानिवर्पततः॥ भोज्यं तद्धि निष्पदपामि कि

सीताललाममणि भूषित चारुदेहा वैदेहि तत्कृपाफलमेतद्
द्य ॥४५॥ गांभीर्यं जलधौ धनानि धनदे वाचोपि वाचस्पतौ
धांश्च स्थित रौच भोज्यमखिलं सत्कामधेनौ सदा ॥ चित्तैर्वि
त्तविचिन्त्य ह्रि विभवैर्नैकत्र योगोऽन्यत स्तत्सर्वं भवती
ह संगतमिदं न तत्फला पार्थिराज्ञ ॥४६॥ यस्य देवै
रपि स्पर्द्धा नारी पापाणीय तेऽस्म्यहम् ॥ तस्य कावास्तु तो
भाग्य परितो भाग्य जायते ॥४७॥ यद्वाचोपि विनोदिता
सुविविधा वाचस्पतेरग्रतो पद्रूप्यं धनदस्पत्तेनसहसा

प्रंकुर्यल काद्दिगंधमधुरे इ श्रेःस्मैर्मा वितनु ॥ स दुंदंदधिष्म

द्रूपा त्मद्पि नः संधान संपत्फलं भुंक्तं नमरि तो षितामुरमसा

२१ र्किं वर्स्म पामो वयम् ॥५३॥ परपते ॥ लोके कीर्ति कुले दृढः

लक्ष्मी च गृहमागता ॥ पंचरत्नमपाप्राप्तं नम्रसाराद्धि

॥९१॥ माचले ॥५४॥ निवसन्तु नयगेहे निश्चजातिं धुप्रत्रीप्रवि ॥९१॥

शन्तु भुजदण्डे चण्डिका वैरिहंत्री ॥ सारसरासि जम येभार

पा३ तीशांतु [illegible] नित्यं न चलति तथैचितं पादपद्मान्मुरारेः ॥५५॥

प्रतापो ऽग्रे [illegible] पश्चात्प्रीर्वौ दंतपे वच ॥ नतः सोजन्य

तायत्र शिष्टाचारस्तदुच्यते ॥५६॥ कर्मःपादोऽस्यपश्चिमु

मरोपसान्नपूर्णाऽसि हे रामलत्पदपंकजांबुरुहनन्नात्सुरः किमन्य

त्परम् ॥५०॥ वर्तमेन विद्यावितमनन्यकीर्तिरमलावाचः सु

धासन्निभा सौजन्यं महदद्भुतं च भवतां किं नास्ति यत्कीर्तये त् ॥

दानं सत्कुलसंपदं च विदितं सर्वत्र संतप्यते किं ब्रूमस्त्वत्ततेज

सः समतया नान्योपि संभाव्यते ॥५१॥ मुक्तं घृतेनपकन्दचे

पलंस्सूर्पौ [illegible] प्यलं हिंगुना चूर्णैर्मुग्धविशुद्धमाषचनको

ष्यं द्भूतैः सुसंपादनम् ॥ पप्पंजनमपचावसदने चक्रैः

सुचन्द्रप्रभैः सार्द्धं [illegible] तरसालपापिमर्दिनापीयूषपर्णाद्रु

वैः ॥५२॥ पूरीपूर्णशशिप्रभावहुतराखराड़ाच पीयूषवत्कु

यत्रसभायांगुरवःकवयःकलाधराःसन्तिसर्वे ॥५९॥ तत्रैवयाप्रासा
समप्रियतमायाकीर्त्तिनाम्नीहितेसौजन्येनविवासितागतवती
देशान्तरान्नर्तकी ॥ भूत्वाचाम्रसु [illegible] तं कृतनटवेरंगवानरी
12 नृत्यते सौजन्यादिगुणां द्विजेन्द्र भवतीं ब्रह्मारण्यप्रकोटितम्
॥६०॥ पृथ्वीतावदियंमहत्सुमहतीतद्वेष्टनं वारिधिःपीतो
॥१२॥ ऽसौकलशोद्भवेनमुनिनासख्योम्निखद्योतवत् ॥ तद्वि ॥१२॥
स्फोर्दितुजाधिनाथदमनःपूर्णंपदंनाभवद्दैवोऽसौवसति
नदीयहृदयेवर्त्तोमहान्तापरः ॥६१॥ कीर्त्तिस्तेद्विजवंश
भूषणामराशक्तिःसतावैष्णुतानोतन्माकुलतेवकिंवहस्तु
योपारंगतावारिधेः ॥ रत्न्यात्रहरित्फरैःकरिवरैराजभ

२१३

कूर्मः पादोऽस्य यष्टिर्भुजगपतिरसौ भाजनं भूतधात्री तैलाः
पूराः समुद्राः कनकगिरिरयं वर्त्तिकासंप्ररोहः । अर्च्चिः च
ण्डांशुरोचिर्गगनमलिनिमा कज्जलं दह्यमानाः शत्रु
श्रेणी पतङ्गा ज्वलति प्रतिदिनं त्वत्प्रतापप्रदीपः ॥ ५७॥
त्वत्कीर्त्तिर्भ्रमती समीरपदवीमासाद्य लोकत्रयं मन्ये व्या
पचिरं बभार कलिकानन्दात्मरूपेण या । तां संप्रस्फुट
मिन्दुमेकं कुसुमं त्रैलोक्यमालोपम म्लोजाने विकचासु
तासु भविता सर्वासु कीदृक् फलं ॥ ५८॥ गुर्वेकः कवि
रेकः सदसि मघोनः कलाधरो [illegible] प्येकः । अद्भुतन

स्फटिकाभान् संपत्तिः प्रपन्ना विपत्तिरनुजा वैदेह्यामपश्यतो ॥ सं
पत्तिंभंगयानंददे सुकृतिने महोदते चापटं लसंधेधवसा
13 न्वेपाभपात्तपा नापाति मात्मजाहे ॥८८॥ हृस्वो नैवकुबेवभूव
भवतांजुमाः न दीर्घीकृताः स्वस्ति नैवविकल्प कृ लन च कृतं का
॥१३॥ र्यं कचिच्छुप्यते ॥ नोवद्धिर्गुरणावाधिकानचपुनः संधिस्तथा ॥१४॥
नैवचादेयं व्याकरणानचास्ति जनपे कल्पोपहारीकृता ॥८९॥
लक्ष्मीर्निश्चलतांप्रगो विमलतांख्यातिं च कान्तिं कुलं मित्रं
मोदमरातिराधिमगमस्फुद्धिपरामुत्सवः ॥ दातिरूपं प्रकृति
मतिं गुराचयं सोजन्यशीलं मनो भूमलभ्यमस्ति भवतां वं
धनः श्रीमताम् ॥९०॥ विद्यावतिं पुताप्रसन्न सविदत्सु

मारणः प्रनाशकेशभगणो भ्रमेस्मिन्नयनमानाप्यपि विश्राम्यति
॥६२॥ कीर्तिस्ते धवलिनः समीपमगमत्कान्तिप्रतिस्पर्द्धयाह
वातत्र कलंकितागुनरसौ स्नातुं जगामांबुधौ ॥ दृष्ट्वा तत्र बये
न्द्वेन मुनिनापीतोज्झितं तत्पयः गत्वं ब्रज कमण्डलोः कल
यितुं ब्रह्मा ह्यखण्डं पयो ॥६३॥ हरन्ति वंसप्रतिहेतुरेषतः
शुभस्य पूर्वाचरितैः कृतं शुभैः ॥ शरीरभाजां भवदीयदर्श
नं व्यनक्ति कायत्रितयेपियोग्यताम् ॥६४॥ गंगा पापं शशी
तापं दैन्यं कल्पतरुस्तथा ॥ पापं तापं च दैन्यं च हन्ति सा
धुसमागमः ॥६५॥ स्वर्गादौ जगतीतले विविधि रहो कन्यां स्वयं

सन्तापेन नवाग्रहे पत्यंकके ये धितापादाः पूर्णमगुः किमेषविधि
गरोपुर्तके क्षतं भोजनम् ॥ यद्देहस्फुरतां गतैः किमु गहे नेकमी
ष्ट्पिताकान्तिताः कान्तामेक्षिपतां गृहे परिनचेदत्रैव वा
५५ सो भवेत् ॥१३॥ उद्यहेत नयस्य यत्र कविधावेकं गजं भोज
नेमायां दलमपीं विधून न विधीगां भूमिमुद्राघनम् ॥ ॥१५॥
॥१६॥ संवंधे सकलं स्वपानसमये पात्रामहे विस्मृतं दृष्ट्वातेपश
उज्वलं बहुलं दं लेकं कपासंमुद ॥१४॥ प्रशान्तो मंवकं
तनधूतचतुर्वके मनितं विधिंवीत्यान्तामं पशुपति रमं
पंचवदनः ॥ केतेतस्मिन्न्फनदः क्षतपद्मसुखान्यत्र विकेलेमस
हस्त्रास्यः शेषः प्रभुरपि हि पागाच्छिनितलम् ॥१५॥ पिश

धन्यादरा: श्रीनारायणपादपद्मयुगलध्यानावधूतांहसः ॥ श्री
त्रानारपरायणाब्धिविनयाख्यातिप्रकाशात्मनः पातापत्रभवा
ष्टभान्नन्दमलंकेनोपमेयं कुलम् ॥९॥ श्रुत्वापि दूरे भवदीयकी
र्त्तिकर्मोचितं प्रोन्नहि चक्षुषीमे ॥ नयोर्विवादं परिहर्तुकामः समा
गतोऽहं भवदीयदर्शनम् ॥१०॥ यः स्वच्छकीर्तिकमगाद्धीछमयिसं
प्राप्तुं न शक्यो भवत्केलाशाद्रिमप्यो विवस्त्रानिलपंपूजां स्वयं द
त्तवान् ॥ अन्ये राजकुमारकास्समभवन् दानरमावीर रतो श्रीपे
त्तव मन्दिरं द्विजवर प्राप्तं मया वाञ्छितम् ॥११॥ दृष्टो विका
रं मनयः कवीनां गर्वांश बालकभाषणां च ॥ ताम्बूलमन्नं पु
ष्पतीकदासं एते पदार्थाः स्वर्गेऽपि दुर्लभाः ॥१२॥ किं भमित्व

भिनपणपवरी
विनपपयलेहरी०

प पगावसान्नि मिलितास्त्वप्येव संलक्ष्यते ॥७८॥ लक्ष्मीश्चेन्न
सरस्वतीन कुभयं यत्र क्वापि नोदारता न क्वापि ... न पमयेयपदिके वि
75 त्स्वन्येषगन्येऽपि हि। सौजन्यं न भवेद्धि जन्मनि तदप्येकं क्वसेम
निर्दुर्दभानत्सर्वं परस्मेश्वरस्य कृपया लभ्येव संभाव्यते ॥
॥१५॥ ॥७९॥ वदन्ति लोकाः सुतजन्म हर्षदं न चापि कन्याजनिरेव ॥१५॥
भाष्यते ॥ यदर्थमेतेऽत्र हुवं प्राकेतवः समागता मुक्तिपदस्पृहे
नवः ॥८०॥ एत त्सभां ... तपंडितान्येव र्कं समर्प्यो पिनमो
रतीश्वराः ॥ न चापि श्रीमद्भवे प्रतापा ददामि यद्यं लघु चार्थ
तोऽहम् ॥८१॥ अपटः कपटी हि मे हीनरुचिः प्रथितः पद्मारन्ध

नः२

देवी [illegible] दूरे गुरुरपि च गीर्वाणनगेशो गिरीशो गौरीनाथः फणपति
रधोलोकनिलये ॥ तदन्यः स्तोतुं कः प्रभवति पदवीमास्तु वलये
येऽस्मिन्नंतस्मादिह च बहुविधे यत्किमपरम् ॥१६॥ यस्य श्री
र्देहिनी स्वं हि त्रिभुवनं भोज्यं पुष्पाकोशस्तु भोज्यं कारोमदोस्त
सनं खगपतिः शय्यानंतो धरः ॥ वाणी वेदमयी चराष्ट्रश्च वि
विधाः पादोदकं स्वर्धुनी तस्मै श्रीपतये किमस्ति भवने यो
ग्यं प्रयोज्यामहे ॥१७॥ गांभीर्यं जलधौ महोन्नतगुणाः मेरौ
क्षमां केकलास्ते जगच्चराडज चोरहरो विजयतां कल्पद्रुमे त्यागि
ता ॥ चातुर्यं चतुरानने शशिधरे श्रीगुरुप्रसादो गुणास्ते सर्वे

रि कीर्त्तिरमला नापापि विश्राम्यति ॥८५॥ वरपते ॥ तत्कीर्त्ति
धवलीकृतं त्रिभुवनं मूर्त्याजगन्मोहितं भग्नेषुशः परितो
षितः सुचरितैरानन्दिताः सज्जनाः ॥ पूर्णाशाः वहवः कृता
वितरणे पैनल्पपापाच कालस्मिन्सर्वगुणान्वितायभव
॥१६॥ ते पूर्णा पुरासाः स्पृहा ॥८६॥ कन्यापते ॥ धन्यं मंदिरमेतदद्य ॥१६॥
भवतां पादाब्जमुद्राङ्कितं देशाः स्वाद्य कृतीवयं सुकृतिनो
पातः सनाथा सभा ॥ वंशाः स्वाद्य मनन्त कीर्त्तिरभवत्पुण्य
प्रसादोदयाच्छ्रीमत्तं गतुख्यामते न न सफलं जन्माद्यम
न्यामहे ॥८७॥ वरपते ॥ तत्कीर्त्तिमौक्तिकफलानि गुणे
त्वदीयैः संदर्भितुं विवुधवामदृशः प्रपन्नाः ॥ नान्तं

कलत्रलः ॥ द्विजराजभवान्महेशो नहयो नहरिर्नहरिर्नहरीर्नेह
रिः ॥ ८२ ॥ काष्ठं कल्पतरुः सुमेरुरचलश्चिंतामणिः प्रस्तरः सूर्य
स्तिग्मकरः शशी च विकलः सप्तः पशुः कामधुक् ॥ चिंतामणिं
नयते सदेव निनरां कल्पोपमा दीपते ॥ ८३ ॥ कश्चन नाकिमही
महस्तु विप्रला शेषस्यसा शेषरे शेषः शंभुफरस्य कंकरा
सम्भूतं चोद्धह शवराः ॥ नेवा ज्यप्यजपस्तं चापि निह
तो रामैकवारो ननं रामं भक्तिवशं करोति हृदये वन्नो
महाल्पापरः ॥ ८४ ॥ सोमात्त्पाद्भुतिदानयप्रसापादिस्यसो
जन्यकैरनेरत्यवर्गर्भिताप्रिपतमागर्भेशासाव्याकुला ॥ भ
वतां हि ग्लपागताप्रजिदिशानत्रेशपुत्रेजसानामानंस्यपुत्रं

दूरे वसति विबुधबंधुः शक्रो गेहेस्य दैत्या ॥ स वसति शिवपूर्वो
घाम्मुखः शिवकुमारस्तवगुरुता महिमानं को वदेत्तव देव ॥१५॥
२७ नकंपयन्ति नाथ कं पयो निशाम्य केशिरः पयः पयोधिनिर्मलं
नरेन्द्रजिज्जगत्त्रये ॥ अतः पितामहो विभुर्भुजंगमेश्वरस्य
॥७॥ नो च धारयाद्धारकं धराविधातधं कपा ॥१६॥ वरदपते ॥ ॥१७॥
त्वत्कीर्तिर्द्विजदूतिका मुररिपो रंकैश्च नं भारती मं चाके
ष्यदसौ तदेव गिरिराः श्रुत्वार्द्धनारीश्वरः ॥ ब्रह्मा मत्स्वनु
रानन: सुरपतिश्चा त्वां सह हरे धौ स्कन्दो मन्दमतिर्वि
वाहकरसो धन्ने कुमारव्रतम् ॥१८॥ कन्यापते ॥ धन्यो मे

गुणाप्य न च कीर्त्तिमुरं ध्रुवं मोहात्सरो नपानदृति नाम्बुधिपोतस
न्ति ॥ ८८ ॥ वरपत्र ॥ कौत्याभूषणपंट्मास्पदमनंतत्कीर्तिहं
सौ वा सापि प्रहसमराल संगमवशात्तत्रैव गुप्तिरपमृत
॥ पाताप्रहसनं गिनीपरिप्राप्य कुन्दावदाततरामुक्तं भाति
विश्वां कुर्वन्ननिंद्यशीतद्युतिमेरालम् ॥ ८९ ॥ कन्यापत्र ॥
ध्यामित्वा कनकाचलसारे वनमापापतो किंपापं भयानाद्धतः
प्रपंमं परानतद्युतेर्विल्वीदलैर्यचितः ॥ पालज्योत्स्नागतावु
नानदपि चेदागम्यतामित्यहं वच्मि तव चरणाम्बुबिन्दुपतने
यो मज्जुसंभवमम ॥ ९० ॥ अहिपतिरहिलोके सारदा सापि

ता सं वं धेनभ वाद्र शांहि चपपं धन्या महेनि स्थराः ॥ ८८ ॥ जप्य
ते ॥ प्रत्येकमुख कोटयः प्रतिमुखं जिह्वास्तह स्रंभ वेजिह्वा ग्रे
षु महल धापदि व्येदेवीमयं सारदा ॥ लोकख्यं सकलं चिरं
८८ चिरस्थं स्तोतुं नदया सतेप्र भावं कुलकीर्ति कांतिकविता
पाति त्यश्री लादिकम् ॥ ८९ ॥ कन्यापते ॥ सत्या शाकोम
॥१८॥ नाः प्रवरं नरकेष्ठी द्विजेन्द्राश्रयः पक्षानेक मुखोभवा
त्पद्मलं श्रीयंत्रसंराजते ॥ पोगंगां चमदावि भर्त्ति सतत
पः कामदेहाश्रयः संगोऽयं भवतां प्रपातु भसतां लेखेन
तुष्टेभावा ॥ ९० ॥ गो धूम चूर्ण चपचारु सुधाकरा भामाव
श्री प्रकार लवणा हतहिंगुगर्भी ॥
श्रीपत्रे गाम ... ॥ ... काल कट्वैव
तैः ... अनुजा ... कीर्तिप्रदः ... अमराधनतत्पराः ... सामाभिधा

उगिरिपदे कश्मीरे श्रीसेन्दुनगराद्यः सद्वंदं निवसन्ति सन्ति
त्तिनलेनत्रैकदेशो ग्रभूत् ॥ नांधत्ते भुजगाधिपः सत्यके
रे श्रीमोरभूत्कंकेरणः शंभुः श्रीपतिपूजकः सचहृदि लनो
महान्तापरः ॥ ८४ ॥ वरपत्ते ॥ भोज्यैः मधुरसं घृतैः द्विज
वराः पीयूषतुल्यैर्जलैः संवंधी विभवैर्धनैश्च सहपौर्विद्या
न्नवरः कन्यया ॥ विद्वांसः खलु विघ्रपाविमलपा ताकैर्य
पानार्थिकापेलपिमरडपश्चागताहि सनतं कैः केनतृप्ति
गताः ॥ ८५ ॥ कन्यापत्ते ॥ जातं जन्मफलार्पतां विकसितं
छन्यांबुजानां वनं धिन्नाः संप्रति सर्वपापपटली मोहांध
कारो गतः ॥ आनन्दांकुरकोटयः प्रकटिताश्चिद्घटनीयादि

हेरंबायीनद्धनमर्दितकोमलांगीपूरीमुखे विप्रातिपत्यव तांज
नानाम् ॥१००॥ पद्मुकः कीरतनूर्लोहितः नतनी करकमलेत्वप
श्रितेः॥ शर्करया पयसा च समनतः प्रभ्यजनस्मुखे षप्रविष्टः
॥१०१॥ कमसुपागमनं निशम्य सहसा कृत्वा फणीन्द्रं सुतां को
॥१८॥ पीनं परिधाप चर्मकरिणः शंभुः पुरो धावति॥ दृष्ट्वा कस्मरथं
सकंपहृदयः सर्पोऽपतद्भूतले कर्णौ विस्रवति तां हि ॥१८॥
२७ प्राननमुखो नग्नो हरः पातु वः ॥१०२॥ इति श्री युगलानन्द
कृतशिष्याचारप्रकाशविनयपत्रलहरी समाप्ता शुभमस्तु
आषाढमासे कृष्णपक्षे अमावास्यां शनिवासरे संपूर्णता गति

शुभं

चिनप्र पघ० ०००
महि

क

सिम गा०
प्रां स्याते

यत्रानु प्राचीनतया बभूवः पित्कोर्षरीं जाकुलमेवनव्यम्
नस्याधिकालंच महारादिवंशवरस्यमानुर्वेहुलं मुरवाय।
२० द्वारं हेममयी सुवर्णरचितं भेरीप्रदीपप्रज्वलं नानासज्जनपूरितं
प्रीतिर्दिनं गायन्तिद्विजांगनाकुंकुमचन्दनलेपितं केलपवं शोभा पे०
मार्ग ५ कर्त्तीयद्वारेंद्रं ममापशून्दरिसर्वेषापश्यामि कान्तामुखम् करंद

श्रीतासमतं खुचंश यातं राधिकास्येनं
प्र. मैन श्री गतः ॥१॥